

NO DECLARIS

No ,no ,no!! Vull fer cara de pòquer però se m' escapa un sorollet estrany que sembla un gemec o una tos estranya enmig de la declaració. Estem davant d'aquella Jutgessa estirada que sembla sortida d' una gran passarel·la de moda i d' un fiscal, al seu costat, que sembla sortit de la militància de la dreta més rància i amb un vestit que fa pudor a resclosit.

La noia que pica la declaració em mira i se li escapa un somriure sorneguer i una mica còmplice al moment que em diu si vull un caramel o alguna cosa per amorosir la gola.

A l' altra de la taula hi soc jo i el meu defensat . Ell ja és malgirbat de naixement i fa més por del que realment hauria de fer. Per altra banda , jo, que no soc el prototipus de lletrada que tothom espera. No vaig de vint-i-un botons ni amb grans pentinats ni maquillatges. M' assemblo més al que tinc assegut al meu costat que no als que tinc a davant si no fos perquè ell no porta rellotge i les sabates les porta sense cordons.

I el del meu costat,-ai el del meu costat-, tot i que el vaig aconsellar que no declarés, ja que així l' emparava la llei, diu que no té res a amagar i que explicarà tota la veritat i comença a narrar, com si fos un conte , amb pèls i senyals, tot allò que jo li havia dit que no digués. No tenia per què fer-nos passar aquella mala estona. Jo per dintre reia per no plorar.

Valga'm Déu! Quina declaració! No és perjudici, però la seva incipient sordesa fa que tots li haguem de parlar més alt de compte i ell no parla, crida! Però no és només que cridi és que el seu llenguatge no seria el que podríem dir lèxicament molt ric sinó més aviat tirant a justet i tal com relata el que diu que va passar, el fa paraula a paraula més culpable judicialment i a la vegada més innocent a la vida real.

La preclosa